

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618201723
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3618201723.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobkyne: G.. R. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., S. XXX/X, proti žalovaným: 1/ C.. S. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., M. R. E. XXX/X, 2/ C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., M. R. E. XXX/X, 3/ C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., M. R. E. XXX/X, 4/ M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., M. R. E. XXX/X, všetci zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislav Sčury, so sídlom Čadca, Mierova 1725, o určenie, že žalovaným nevzniklo členstvo v Psychologicko právnom centre pomoci, o. z. a žalovaní nie sú členmi Psychologicko právneho centra pomoci, o. z., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 01. októbra 2020, č. k. 3C/38/2018-291 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovaným 1/ - 4/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu o určenie, že žalovaným nevzniklo členstvo v Psychologicko právnom centre pomoci, o. z. a žalovaní nie sú členmi Psychologicko právneho centra pomoci, o. z. Výrokom II. súd priznal žalovaným náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 21.11.2018 sa žalobkyňa domáhala určenia, že žalovaní nie sú členmi Psychologicko právneho centra pomoci, o.z.. Žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa je zakladajúcou členkou prípravného výboru občianskeho združenia Psychologicko právneho centra pomoci, o.z. (ďalej len ako „združenie“). Zakladajúcimi členmi okrem nej boli G.. P. E. a I.. I. C.. K jedinej zákonnej zmene stanov došlo dňa 17.05.2005 ktorou došlo k zmene názvu občianskeho združenia. Dňa 28.01.2017 sa uskutočnilo valné zhromaždenie, ktoré zvolal výkonný riaditeľ JUDr. I. C. na ktorom sa ako členovia okrem neho zúčastnili aj všetci žalovaní. Zmena stanov nebola vykonaná podľa žalobkyne zákonne, keďže podľa čl. 8 bod. 1 stanov valné zhromaždenie zvoláva riaditeľ združenia a tvoria ho všetci členovia združenia. Žalobkyňa ani G.. P. E. na valné zhromaždenie predvolané neboli, nemali vedomosť o konaní valného zhromaždenia. Zároveň namietala účasť žalovaných na hlasovaní, keď neboli členmi občianskeho združenia. Napriek tomu výkonný riaditeľ a žalovaní podľa žalobkyne disponovali zápisnicami o priebehu valných združení v rokoch 2008 až 2016. Tieto zápisnice považovala za vykonštruované. Žalovaní tvrdili, že za členov ich zvolila rada občianskeho združenia, táto však podľa žalobkyne musela mať 5 členov a v danom období v roku 2007 nemala takýto počet členov. Naliehavý právny záujem žalobkyňa videla v tom, že inak ako takouto žalobou nie je možné odstrániť právnu neistotu. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 137 písm. c/, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Súd rozhodol na pojednávaní konanom dňa 01.10.2020 bez prítomnosti žalobkyne, ktorá žiadala pojednávanie odročiť a to z dôvodu zvolenia nového právneho zástupcu. Súd tak konal z dôvodu, že žalobkyňa podľa súdu neuviedla relevantný dôvod na odročenie

pojednávania a preto sa pojednávania mohla zúčastniť. Pojednávania boli viackrát z dôvodu na strane žalobkyne odročené. Na pojednávanie teda žalobkyňa bola riadne predvolaná, o konaní pojednávania vedela a neuviedla ospravedlniteľný dôvod pre ktorý by sa nemohla pojednávania zúčastniť a to by malo byť podľa ustanovenia § 183 CSP odročené. Ako dôvod uviedla, že sa bojí JUDr. I. C., avšak tento v konaní vystupoval len ako svedok a na pojednávanie predvolaný nebol. Zároveň žalobkyňa neuviedla telefónne číslo alebo elektronickú adresu na ktorú by jej mohlo byť oznámené, že súd aj napriek jej žiadosti bude pojednávať. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Žalobkyňa sa po zmene petitu žaloby domáhala určenia, že žalovaným 1./ až 4./ nevzniklo členstvo v občianskom združení a nie sú členmi občianskeho združenia. Žalovaní v konaní namietali naliehavý právny záujem žalobkyne na podaní žaloby. Vzhľadom na charakter podanej žaloby sa súd v prvom rade zaoberal otázkou existencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení. Súd uviedol, že ak má byť žaloba o určenie, či tu právo je alebo nie je úspešná, musia byť z procesného hľadiska splnené dve podmienky: po prvé, účastníci konania musia mať vecnú legitimáciu a po druhé, žalobca musí mať na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Súd poukázal na to, že v zmysle ustálenej judikatúry, žaloba ktorou sa žalobca domáha určenia či tu právo je alebo nie je podľa § 137 písm. c) CSP nemôže byť opodstatnená v prípadoch, kedy žalobca môže žalovať na splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP (R 17/1972, R53/1973). Naliehavý právny záujem na určení je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo kde by bez tohto určenia jeho právne postavenie sa stalo neistým, preto sa pri určovacích žalobách zdôrazňuje ich preventívny charakter a význam. Súd po posúdení naliehavého právneho záujmu dospel k záveru, že vzhľadom na vyššie uvedené nespĺňa žaloba podmienku naliehavého právneho záujmu. Ako dôvod naliehavého právneho záujmu uviedla žalobkyňa na pojednávaní dňa 02.07.2020 dobrý pocit a dosiahnutie spravodlivosti. Súd v tomto bode konštatoval, že iné dôvody právnej neistoty medzi stranami sporu žalobkyňa neuviedla. Z toho súdu vyplývalo, že žalobkyňa podala žalobu preto, že nechce, aby žalovaní 1./ až 4./ boli členmi združenia. Táto skutočnosť teda zrejme mala byť tou právnou neistotou medzi stranami sporu, ktorú uvádzala žalobkyňa. Právne postavenie žalobkyne v rámci združenia by sa aj v prípade vyhovenia žalobe nijakým spôsobom nezmenilo. Z toho súdu vyplývalo, že žalobkyňa nemá nijaký právny záujem na vyhovenie žalobe, ale len pohnútku určenia, že žalovaní nie sú členmi združenia. Súd konštatoval, že medzi stranami sporu nebol ani nijaký stav právnej neistoty, keďže strany sporu a ich postavenie v rámci združenia sa nijakým spôsobom neprepájajú, keďže žalobkyňa ako uviedla je/bola členkou prípravného výboru a žalovaní sú členmi združenia. Do svojich vzájomných práv a povinností tak strany sporu nijakým spôsobom nezasahujú. Vzhľadom na absenciu právnej neistoty medzi stranami a z nej vyplývajúcej absencie naliehavého právneho záujmu súd žalobu v celom rozsahu zamietol, keďže žalobkyňa naliehavý právny záujem na podaní žaloby nepreukázala. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným 1./ až 4./ priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže mali vo veci úplný úspech vzhľadom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Namietala, že súd bez toho, aby rešpektoval postavenie žalobkyne v konaní, porušil zásadu rovnosti strán, pričom sa v rámci rozhodovania nevyporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami. Žalobkyňa vytýkala súdu, že napriek jej návrhu nevykonal výsluch svedkyne PhDr. P. E. ako aj to, že konanie ukončil bez prítomnosti žalobkyne. Takýto postup súdu žalobkyňa považovala za závažné porušenie jej práv, a teda práva na spravodlivý proces, pretože mala za to, že svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnila riadne a žiadala súd, aby pojednávanie odročil. Uviedla, že pokiaľ sa viackrát ospravedlnila, vždy na to bol objektívny dôvod, ktorý súdu uviedla. Poukázala na to, že to boli práve žalovaní, ktorí sa ospravedlňovali z neúčasti na pojednávaní, čo zdôvodňovali účasťou na iných konaniach, čo bolo podľa žalobkyne neprípustné. Porušenie zásady rovnosti videla žalobkyňa aj v tom, že súd počas jej neprítomnosti vypočul žalovanú 4/, bez toho, aby jej mohla žalobkyňa klásť otázky, čo malo podľa žalobkyne podstatný význam pre výsledok konania. Žalobkyňa mala za to, že samotné právne a vecné zdôvodnenie rozsudku je nedostatočné, nepresné a neurčité. Podľa žalobkyne zdôvodnením naliehavého právneho záujmu tak v žalobe, ako i skutočnosťami o ktorých vypovedala počas celého konania, bolo namieste ustáliť, že naliehavý právny záujem dostatočne preukázala. Žalobkyňa bola toho názoru, že súd akceptoval jej členstvo v združení. Určovací rozsudok podľa žalobkyne bude pre ňu podstatným spôsobom užitočný pre odstránenie neistoty a nápravu ohrozeného práva. Navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, prípadne, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaní 1/ až 4/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedli, že s tvrdením žalobkyne nesúhlasia. Podľa názoru žalovaných, žalobkyňa neuviedla relevantný dôvod na odročenie pojednávania dňa 01.10.2020, a preto sa pojednávania mohla zúčastniť. Žalovaní uviedli, že

pojednávania v tejto veci boli mnohokrát odročené, len z dôvodov na strane žalobkyne. Podľa žalovaných, žalobkyňa síce navrhla vypočutie svedkyne PhDr. P. E., no nezabezpečila účasť tohto svedka na mnohých pojednávaniach a zároveň nevyzvala súd, aby zabezpečil účasť tohto svedka na pojednávaní. Žalovaní sa stotožnili s názorom súdu, že výsluch uvedenej svedkyne na zistenie skutkového stavu potrebný nebol, nakoľko žalobkyňa nepreukázala, že na podanej žalobe má naliehavý právny záujem, čo bol prvotný predpoklad úspešnosti určovacej žaloby. Poukázali tiež na to, že rovnaká žaloba bola podaná aj PhDr. P. E., ktorá už bola právoplatne zamietnutá. V konaní vedenom Okresným súdom Partizánske pod sp. zn. 5C/10/2017 podľa žalovaných, žalobkyňa uvádzala niečo iné, ako v tomto konaní. Žalovaní sa stali členmi združenia pred viac ako 12 rokmi, a preto považovali za absurdné, že žalobkyňa podala žalobu po tak dlhej dobe. Žalovaní mali za to, že žalobkyňa v konaní nepreukázala naliehavý právny záujem. Návrh žalobkyne v zmysle jeho poslednej zmeny, žalovaní považovali za nevykonateľný, nakoľko bolo nesprávne označené aj samotné združenie. Vyhovením takejto žalobe, by sa podľa žalovaných právne postavenie žalobkyne v občianskom združení nijako nezmenilo a už vôbec nezlepšilo. Samotnú žalobu považovali žalovaní za zmätočnú. V celom rozsahu sa stotožnili s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie a navrhovali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť z nasledovných dôvodov:

5. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom závere, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení, že žalovaní 1/ až 4/ nie sú členmi združenia a členstvo v združení im nevzniklo. Súd konštatoval, že medzi stranami sporu nebol nijaký stav právnej neistoty, keďže strany sporu a ich postavenie v rámci združenia sa nijakým spôsobom neprepájajú. Podľa súdu tak žalobkyňa naliehavý právny záujem na podanej žalobe nepreukázala.

6. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobkyne uvádza nasledovné:

7. Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

8. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je, alebo nie je vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Prívlastok naliehavý treba vnímať tak, že právny záujem má dostatočnú intenzitu. Naliehavosť sa prejaví v tom, že určovací rozsudok bude pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný. Naliehavý právny záujem musí žalobca preukázať (ibaže právny záujem „vyplýva z osobitného predpisu“). Povinnosť žalobcu preukázať naliehavý právny záujem znamená aj to, že žalobca je povinný uviesť v žalobe skutkové tvrdenia o tom, že naliehavý právny záujem je daný. Na preukázanie týchto tvrdení je povinný tiež navrhnúť dôkazy.

9. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa v konaní naliehavý právny záujem na určení, že žalovaní 1/ až 4/ nie sú členmi združenia a členstvo v združení im nevzniklo, nepreukázala. Žalobkyňa na preukázanie naliehavého právneho záujmu síce uviedla skutkové tvrdenia, no tieto nemožno považovať za relevantné dôvody naliehavosti určovacieho rozsudku. V konaní pred súdom prvej inštancie naliehavý právny záujem žalobkyňa odôvodňovala dobrým pocitom a dosiahnutím spravodlivosti. V odvolaní tiež namietala, že rozhodnutie súdu bude pre ňu podstatným spôsobom užitočné, a to pre odstránenie neistoty a nápravu ohrozeného práva. Žalobkyňa však ďalej neuviedla, v čom má spočívať právna neistota, a k akému ohrozeniu jej práv by mohlo dôjsť.

10. Odvolací súd preskúmaním veci nezistil, že by žalobkyňa bez rozhodnutia súdu o určení tak, ako sa domáhala žalobkyňa, hrozila ujma na jej právach. V konaní tiež nebolo preukázané, v čom mala spočívať neistota žalobkyne vo vzťahu k postaveniu žalovaných ako členov Psychologicko právneho centra pomoci, o.z. (ďalej len „predmetného združenia“). Nebolo síce sporné, že žalobkyňa bola zakladajúcou členkou prípravného výboru predmetného občianskeho združenia, avšak spornou a nepreukázanou zostala skutočnosť, aké je postavenie žalobkyne vo vzťahu k predmetnému združeniu, a preto by žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že žalovaní 1/ až 4/ nie sú členmi združenia a členstvo v združení im nevzniklo, nijakým spôsobom postavenie žalobkyne v tomto smere nezmenilo. Aj keby súd určil, že žalovaní 1/ až 4/ nie sú členmi predmetného občianskeho združenia a členstvo v

združení im tak nevzniklo, nedošlo by k odstráneniu právnej neistoty, ktorú žalobkyňa zrejme odvodzuje od jej neistého postavenia vo vzťahu k predmetnému združeniu.

11. Na posúdenie skutkového stavu v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo potrebné podľa názoru odvolacieho súdu vykonávať ešte ďalšie a iné dôkazy. Pokiaľ boli relevantné skutočnosti už zistené z doteraz vykonaných dôkazov, pričom skutočnosti, ktoré sa mali zistiť z navrhnutých dôkazov, ktoré súd nevykonával, nemohli mať vplyv na rozhodnutie súdu, nebolo potrebné takéto ďalšie dôkazy vykonávať. Uvedené platí aj pre žalobkyňou navrhovaný výsluch svedkyne PhDr. P. E., ktorej výpoveď nemohla mať vplyv na preukázanie naliehavého právneho záujmu na určení, že žalovaní 1/ až 4/ nie sú členmi združenia a členstvo v združení im nevzniklo. Navyše v tomto prípade neboli slnené ani procesné predpoklady vykonania takéhoto dôkazu podľa § 197 ods. 1, 2 CSP, a teda zabezpečenie prítomnosti svedkyne žalobkyňou, ktorá tento dôkaz navrhla, či prípadná žiadosť žalobkyne o predvolanie svedka súdom, v prípade, ak nemohla zabezpečiť jej prítomnosť sama. Súd prvej inštancie preto správne takýto dôkaz nevykonával.

12. Žalobkyňa ďalej namietala, že súd rozhodoval na pojednávaní konanom dňa 01.10.2020 bez jej prítomnosti, hoci žiadala odročiť pojednávanie. Zo žiadosti o odročenie pojednávania zo dňa 30.09.2020 vyplývalo, že žalobkyňa žiadala odročiť pojednávanie z dôvodu, že došlo k vypovedaniu plnej moci jej právnym zástupcom a žalobkyňa mala v úmysle zvoliť si nového právneho zástupu. K vypovedaniu plnomocenstva žalobkyne došlo pred pojednávaním, t. j. dňa 30.09.2020. Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle § 183 ods. 4 CSP je strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania. Žalobkyňa tak vo svojom návrhu na odročenie pojednávania neurobila, a preto súd nemohol žalobkyňu upovedomiť o rozhodnutí o jej návrhu na odročenie pojednávania. Zároveň je potrebné uviesť, že dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná žiadosť neprítomnej strany o odročenie pojednávania, posudzuje súd podľa okolností toho-ktorého prípadu s prihliadnutím na to, že súd je povinný konať rýchlo a hospodárne tak, aby v konaní nevznikali zbytočné prietahy. Vypovedanie plnomocenstva právnym zástupcom žalobkyne a ňou uvádzaný ďalší dôvod neúčasti na pojednávaní, t. j. strach z pána I. C., vzhľadom na stav danej veci, potom, čo bolo pojednávanie viackrát z rôznych dôvodov odročené a stav už vykonaného dokazovania, nebolo možné považovať za dôležitý dôvod na ďalšie odročenie pojednávania, ktoré by iba zbytočne celé konanie predĺžilo. Žalobkyne nič nebránilo zúčastniť sa pojednávania aj bez právneho zastúpenia. Súd prvej inštancie sa preto nedopustil procesného pochybenia, keď dňa 01.10.2020 rozhodol na pojednávaní bez prítomnosti žalobkyne.

13. V predmetnej veci sa uskutočnilo aj pojednávanie dňa 21.05.2020, ktoré bolo odročené na deň 02.07.2020. Na tomto pojednávaní bol vykonaný dôkaz výsluchom žalovanej 4/. Tohto pojednávania sa žalobkyňa a ani jej právny zástupca nezúčastnili. Právny zástupca žalobkyne žiadal o odročenie pojednávania, pričom ako dôvod uvádzal práceneschopnosť žalobkyne. Pokiaľ súd prvej inštancie predmetné pojednávanie neodročil, postupoval v súlade s Civilným sporovým poriadkom, keď právnemu zástupcovi žalobkyne nič nebránilo v tom, aby sa uvedeného pojednávania zúčastnil a mal tak možnosť klásť žalovanej 4/ otázky. Odvolacia námietka žalobkyne o tom, že súd počas jej neprítomnosti vypočul žalovanú 4/ bez toho, aby jej mohla žalobkyňa klásť otázky, preto nebola dôvodná.

14. Ako nedôvodné vyhodnotil odvolací súd aj námietky žalobkyne o nedostatkoch odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie rozsudok náležite odôvodnil v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia má všetky náležitosti vyžadované uvedeným ustanovením. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva, na základe akých úvah s prihliadnutím na zistený skutkový stav dospel súd prvej inštancie k právnemu názoru vyslovenému v rozhodnutí vo veci samej.

15. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli úspešní žalovaní 1/ až 4/. Odvolací súd preto žalovaným 1/ - 4/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).